

sammen med andre ivrige Modstandere af Skattelovene, det yderste Højre. Det vil erindres, at medens disse Love vare til 1ste Behandling, stilledes det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ikke blot hver Dag paa en Piedestal, og det en meget høj Piedestal i det Blad, hvor han naturlig kunde vente at blive anbragt saaledes, og som er indrettet dertil, men det yderste Højres Blad her i Byen var jo Dag for Dag mere og mere paa Vej til at kanonisere ham. Fra disse Medlemmers Side ligger der altsaa ingen Betænkelighed i at stemme for Ændringsforslag Nr. 5, ved at det vil være en meget væsentlig og betydelig Anstødssten for Skattelovene. Jeg skal naturligvis ikke her komme ind paa at tale om de øvrige Skattelove, med hvis 2den Behandling vi alt ere færdige, altsaa Lovforslagene om Indkomst- og Formueskat, en Ophævelse af Hartkornsskatterne m. v., men jeg vil blot erindre om, hvad det i Aften foreliggende Lovforslag om Selskabsbeskatning og mellemkommunal Beskatning betyder for Kommunerne, og skal for Kortheds Skyld alene holde mig til Købstadkommunerne. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds opregnede i Gaar en Række store Brøker af Befolkningen, som vare imod Skattelovene eller i alt Fald slet ikke brøde sig om dem, og der iblandt nævnede han hele Københavns og Købstædernes Befolkning, saaledes at han allerede derved fik ud, at de 2 Femtedele af Landets Indbyggere slet ikke brød sig om disse Love eller vare imod dem. Nu vil jeg dog erindre om, at siden vi fik Købstadkommunalloven af 1868, og siden de Forhold, som der bleve etablerede, have fæstnet sig, have vi stadig fra Købstædernes Side stærkere og stærkere hørt Ønsker, dels om, at de kunde faa Lov til at beskatte de Forretninger, som drives i Byerne af Aktieselskaber, Filialer o. l., og dels om, at de ved en mellemkommunal Beskatning kunde faa de Mænd til at bære en Del af Kommunens Byrder, som drive Forretning i Byen, men selv bo maaske lige umiddelbart paa den anden Side af Bygrænsen. Selvfølgelig have disse Forhold ogsaa deres store og væsentlige Betydning for Sognekommunerne, men jeg skal nu holde mig alene til, hvad de betyde for Købstadkommunerne, saa meget mere som det jo fra den nævnte Side blev sagt, at Købstæderne brød sig slet ikke om disse Skattelove. Der har i Aarenes Løb ikke været holdt et eneste Delegeretmøde af Købstadforeningen, uden at der har været forhandlet

og vedtaget Resolutioner, hvori man atter og atter vendte tilbage til disse to Ønsker, Nu er der Haab om, nu er der Udsigt til, at disse Ønsker, som saaledes gennem en lang Aarrække have været nærede af Købstæderne, og hvis Opfyldelse stadig under Udviklingens Gang har vist sig at være mere og mere nødvendig for disse, kunne gennemføres, saa at de faa baade Ret til Beskatning af Aktieselskaber, Filialer o. l. og en mellemkommunal Beskatning, og de faa endda som Tilgift, at en væsentlig Part af Bygningsafgiften fremtidig vil blive i Kommunens Kasse under Form af kommunal Bygningsskyld, foruden den Million Kr., som de faa i direkte Statstilskud. Jeg tror, at det vilde være meget urigtig handlet over for disse Forventninger, som nu med Rette kunne næres, om man nu vilde forstyrre denne Udsigt ved her i den 11te Time at tilkøbe dette helt ny Spørgsmaal, ved nu at kaste et nyt og stort Stridsspørgsmaal ind. Og at dette Forslag om her ved denne Lov at omordne Københavns kommunale Beskatning, helt omordne Københavns Indkomstskat, saaledes som denne er ordnet ved Lov af 1861, til en Skat med stigende Skala, vilde blive et Stridsspørgsmaal, et meget stort og vanskeligt Stridsspørgsmaal er der jo ikke nogen Tvivl om. Lad mig blot erindre om, at der jo endnu ingenlunde er opnaaet Enighed mellem de to Ting om en stigende Skala for Indkomstskatten. Jeg tror ikke, nogen kan være blind for, at hvis dette Spørgsmaal nu lægges til, vilde man fremkalde ny Vanskeligheder. Forhandlingerne om stigende Skala paa Indkomstskatteloven vilde absolut ikke lettes, om vi nu vilde møde ogsaa med Fordringer om en Skat med stigende Skala for København, en Skat, dobbelt saa stor som den, vi nu forhandle om til Staten. Lige saa lidt kan nogen være blind for, at Forslaget om Indførelsen af en stigende Skala i København vilde øjeblikkelig blive mødt med en anden Fordring, nemlig om en forandret Valgordning herinde. Forslagsstillerne have erindret om, at Borgerrepræsentationen enstemmig er fremkommet med sit Ønske, og at Magistraten har sluttet sig dertil, men alle ærede Medlemmer erindre ogsaa, at det Medlem af Magistraten, der havde Ordet, ogsaa udtalte, at man i Forbindelse dermed maatte have en anden Valgordning, og det Medlem, der fra Højres Side havde Ordet i Borgerrepræsentationen, stillede samme Fordring og fandt det en selvfølgelig Ting, at i det Øjeblik, Spørgs-